विश्वे अभिसंयन्तु देवाः [७]। तन्नो नक्षत्रꣳ शतभिषग् जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषजानि" इति। 'वरुणः', 'राजा', 'नः' अस्मदीयं, 'यज्ञं' 'उपायातु' प्राप्नोतु। 'नः' अस्मदीयं, 'तं' यज्ञं 'विश्वे' सर्व्वे, 'देवाः', 'अभिसंयन्तु' आभिमुख्येन सम्यग् प्राप्नुवन्तु। 'जुषाणं' प्रीतियुक्तं, 'शतभिषगाख्यं' 'तं' नक्षत्रं, 'नः' अस्मभ्यं, 'दीर्घमायुः' चिरकालमायुष्यं, 'भेषजानि' तदर्थान्यौषधानि, च 'प्रतिरत्' प्रकर्षेण ददातु॥

अथ दशमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "अज एकपादुदगात् पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रतिमोदमानः। तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्व्वे प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः" इति। 'अजः' जन्मरहितः, 'एकपात्' एकेनैव पादेन देवाञ्चति। तदेतद्द्वयमप्यग्निविशेषस्य नामधेयम्। सोऽयमादित्यरूपं धृत्वा 'पुरस्तात्' 'उदगात्' पूर्व्वस्यां दिशि उदेति। 'विश्वा भूतानि' सर्व्वान् प्राणिनः, 'प्रतिमोदमानः' प्रत्येकं हर्षयन् वर्त्तते। 'तस्य' सूर्य्यरूपस्याग्नेः, 'प्रसवं', 'सर्व्वे देवाः', 'यन्ति' प्राप्नुवन्ति। 'प्रोष्ठपदासः' पूर्व्वभाद्रपदाख्या नक्षत्रविशेषाः, 'अमृतस्य' अविनाशिनः कर्म्मफलस्य, 'गोपाः' रक्षकाः॥

तत्रैव याज्यामाह। "विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आन्तरिक्षमरुहद्गां द्याम्। तꣳ सूर्य्यं देवमजमेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्व्वे" [८] इति। 'विभ्राजमानः' विशेषेण दीप्यमानः, 'समिधानः' सर्व्वान् सम्यक् प्रकाशयन्। 'उग्रः' तीक्ष्णतेजाः, 'अन्तरिक्षं', 'आरुहत्' आरूढवान्। ततः 'द्यां'